

Tomo Kutin

(1970–2014)

Marko Rusjan

Konec novembra 2014 nas je zapustil Tomo Kutin, ikona goriškega punka in dolgoletni vodja skupine Scuffy Dogs. Kljub borbi do zadnjega je bila bolezen močnejša. Na njegovi zadnji poti so se mu poklonili mnogi iz najrazličnejših generacij. Tomo je bil namreč človek, ki se je stalno gibal med ljudmi, živel skupaj z njimi in za njih.

Z odhodom človeka se šele zavemo, da je neko dogajanje, obdobje že zdavnaj minilo. Le fizična minljivost posameznika nas spomni, da čas neusmiljeno teče. In da povratak na izhodiščno točko ni mogoč. Vsak povratak v čas lahko pade samo na privid nekdanjega izhodišča. Nujno pa je slediti temu, kar ljudje, kot je Tomo, puščajo za seboj, saj prav izjemni posamezniki prinašajo kvalitativno razliko v naša življenja. Tomova življenjska zgodba je tudi zgodba razvoja goriške alternativne glasbene scene.

Zgodnja 90. leta so na Goriškem po eni strani ponujala relativno veliko glasbenih koncertov, tako ključnih alternativnih bendov še skupne države Jugoslavije, kot tudi vedno več gostovanj bendov z Zahoda. Tako si lahko v petek šel na koncert *Majk* v Deskle, naslednjo soboto pa v CRMK (Center za razvoj mladinske kulture v Šempetru pri Gorici) na *Satana Panonskega* ali *Borghesio*, po drugi strani pa so na Hum (Goriška Brda) in v Šempas »zašla« imena, ki so tudi po dvajsetih letih ključna na svetovni glasbeni sceni, npr. *NOFX*, *Paradise Lost*, *Sick of it All* itd. Tudi glasbena publicistika je cvetela ob fanzinu *D'iks* in njegovem nadaljeva-

nju z glasbeno revijo *Rock Vibe*. Ob tej ponudbi je presenetljivo, da je bilo zelo malo domače glasbene produkcije. V Desklah so se trudili *Link der Wasser* s svojim avantgardno jazzovsko obarvanim hardkorom, v Novi Gorici pa so *Extreme Smoke 57* orali ledino s hrupno razgradnjo glasbe. Umanjkali pa so žanrsko bolj konvencionalni bendi, npr. punkovski ali metalski, ki bi lahko računali tudi na večjo množico poslušalcev.

Leta 1993 in 1994 se tako začne večje prebujanje. Borut Jakin - Boco nadaljuje s promocijo grind/noise scene, ki jo je začel že z bandom *Extreme Smoke 57*, skejterska klapa začne z izdajo hardkor punk fanzina *13. brat*, ki prerase v najpomembnejši slovenski zin 90. let, zbere pa se tudi družčina starih znancev, ki se povežejo v punk bend *Scuffy Dogs*. Tomo Kutin, Andraž Humar, Matjaž Cej in Sašo Kotnik so imeli za seboj že nekaj glasbenih projektov, vendar so šele s tem bandom naredili korak naprej v smer, ki bend naredi bend. To so redni koncerti, tudi turneja po Nemčiji, snemanje in izdaja plošč. Naenkrat je tudi Nova Gorica imela pravi punk bend, ki ni bil samo začasni projekt. K temu je

prispevala tudi izkušnost glasbenikov, saj so imeli že vsi člani nad 20 let. Ni šlo za najstniški projekt, niti za študentski bend, temveč za bend mladih ljudi, ki so se že sami preživljali.

Scuffy Dogs so bili tako glasbeno precej blizu angleškemu uličnemu punku iz začetka 80. let, hkrati pa so bili kot delavci tudi idejno še najbližje svojim angleškim vzornikom. Punk so dojemali kot ljudsko glasbo, ki nam ima vedno nekaj sporočiti, ne pa kot modni trend. Zato njihova pojavitev nikakor ni bila prepozna, temveč v času poosamosvojitvene opojnosti za mnoge še prezgodnja.

S svojim prihodom na koncertne odre so sprožili eksplozijo punk, hardkor in nenazadnje tudi metal bendov na Goriškem in Ajdovskem. Vsi pogoji so bili že pred njimi, potrebna je bila le iskra, ki je zanetila požar. In požar bendov je dejansko nastal. Pokazali so, da se da marsikaj narediti. Leta 1996 so *Man in the Shadow*, skupina iz kroga *13. brat* zina, uvedli koncept angažiranega in emocionalnega hardkora, okrog katerega je kmalu nastalo kar nekaj podobnih skupin (npr. *Entreat.*, *Low Punch*, *Reset*, *Hobson's Choice*, *Straightforward*, *All For Nothing*). Obe-

Foto: David Verlič

nem se je pojavila paraskupina *Pizda materna*, v kateri je nekaj časa Tomo igral bas kitaro. Verjetno ga ni lokalnega benda hrupnejše usmeritve, ki nanj ne bi na nek način vplivali *Scuffy Dogs*. Naj omenim samo še širšemu krogu najbolj poznane *Elvis Jackson*, ki so tudi začeli proti koncu 90. in izhajajo iz skupne goriško-ajdovske punk hardkor scene.

Scuffy Dogs so do prve prekinitve delovanja v začetku novega tisočletja doživeli kar nekaj kadrovskih sprememb pri ritem sekciji, gonilni sili pa sta ves čas

ostala Tomo in Andraž. Tomo je v začetnih letih Mostovne kot DJ kar nekajkrat vrtel svojo najljubšo punk in ska glasbo. Ljubezen do glasbe in pomanjkanje odrskih doživetij sta Toma in Andraža pripravila do tega, da sta ponovno obudila bend in zbrala novo zasedbo. Vrnitev na odre je bila dobro sprejeta tudi pri mlajših generacijah. Pripravljal se je material za nov album. Žal je Tomu bolezen preprečila, da bi se ideje in želje tudi realizirale.

Za Tomom tako ne ostajajo samo lepi

spomini, temveč tudi heterogena glasbena scena, ki jo je soustvaril. Na mnogih koncertih nam bodo tako misli uhajale k njemu in k njegovim pesmim. Ne zaradi nostalgije po preteklih zlatih časih, temveč zaradi želje po vedno novem doživljanju in spreminjanju sedanjosti. Tomo, hvala ti. ●

Marko Rusjan, član kolektiva *13. brat* in zasedbe *Iamdisease*, avtor knjige *Strah pred svobodo – hardkor in upor*.